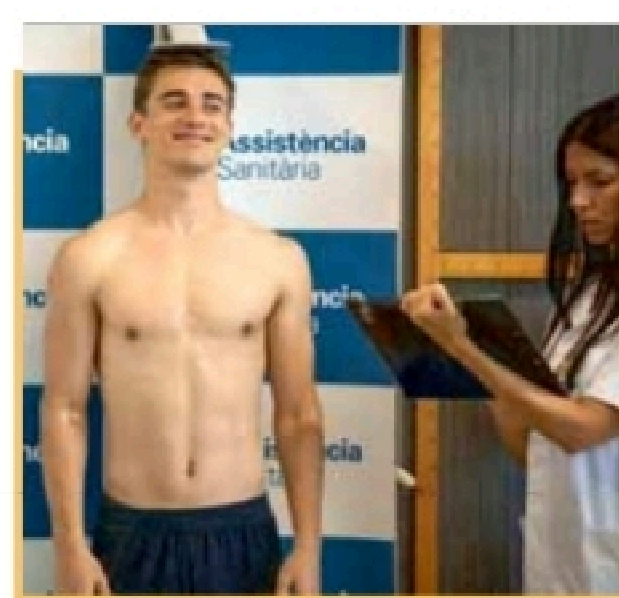

GIRONA

L'equip es posa a treballar amb el fitxatge de Gabriel Misehouy

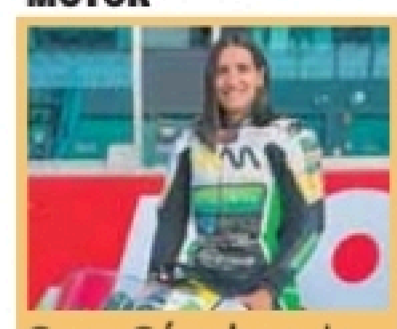

BARÇA

A punt per començar un nou cicle

Els jugadors disponibles reprenen l'activitat i Hansi Flick dirigirà avui el primer entrenament

MOTOR

Sara Sánchez, la pilot que va guanyar Martín i Quartararo

BÀSQUET ACB

El Barça paga 400.000 euros al Madrid perquè renunciï a Núñez

TENNIS WIMBLEDON

Djokovic, a les semifinals sense jugar per la lesió de De Minaur

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPIN[...]SI

SUCCESSOR D' EL 9 ES[...] D[...]UNYA

DIJOUS, 11 DE JULIOL DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8142

EFE/EPA/GUILLAUME HORCAJUELO

FREC A FREC

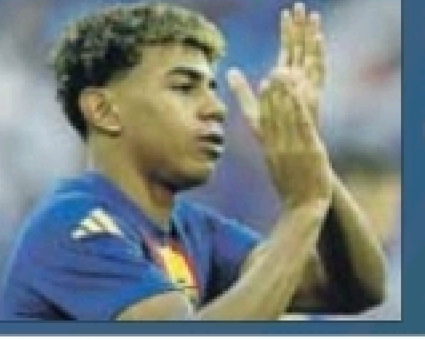
Cop de moral de Vingegaard, que reacciona a l'atac de Pogacar, l'atrapa i li guanya l'esprint en un duel que presagia una lluita colossal

EURO2024

Anglaterra, a la segona final seguida

Ollie Watkins, amb un gol en el minut 91, s'erigeix en l'heroi dels anglesos, que superen els Països Baixos (1-2) i s'enfrontaran diumenge a Espanya

Lamine Yamal toca de peus a terra

"Intento no fixar-me gaire en això de ser una icona", assegura el davanter de Rocafonda, que acumula elogis d'arreu pel seu gran paper

Impacte Lamine Yamal

Lamine Yamal somrient després del partit de semifinals en què la selecció espanyola va imposar-se (2-1) a la francesa ■ EFE

IMPRESSIONANT • L'atacant del Barça, que demà passat fa 17 anys, recull elogis de tot el planeta futbol, pel paper que està protagonitzant en l'Eurocopa **PEUS A TERRA** • "Intento no fixar-me gaire en això de ser una icona..., no m'ajuda gens", assegura

Carles González
BARCELONA

Lamine Yamal té el planeta futbol bocabadat. El futbolista del Barça, amb només 16 anys –demà passat en fa 17–, s'ha convertit en la figura de l'Eurocopa, estatus que va acabar d'assolir dimarts, en la semifinal contra França, amb una actuació descomunal, amb un golàs inclòs, amb la qual va liderar la selecció espanyola al triomf (2-1) i a la final. "L'última Eurocopa, l'estava mirant amb els meus amics en un centre comercial", va explicar entre rialles, just després del matx contra els *bleus*. I és que és un nen. Prodigi, és clar. I amb els peus a terra, aliè a l'impacte que està causant per la seva actuació en el torneig continental de seleccions. Rècords de precocitat batuts, elogis i fama a dojo, que no el destorben: "Intento no fixar-me gaire en això de ser una icona..., no m'ajuda gens. Em centro a ajudar l'equip al camp i sempre que ho pugui fer, allà seré."

El de Rocafonda només vol jugar. I ho fa de manera impressionant, en un context com el de dimarts. "És un geni", li reconeixia l'entrenador Luis de la Fuente. "És un futbolista que cal cuidar molt. Li aconsello que continuï amb la mateixa humilitat i amb els peus a terra. Pot créixer i amb aquesta actitud, maduresa i professionalitat en partits com aquest sent tan jove sembla un expert", va dir el seleccionador del combinat estatal. També un dels capitans, Rodri Hernández, s'hi va rendir. "Estic molt orgullós d'ell", va assegurar el jugador del Manchester City. "La gent es quedarà amb el golàs, amb l'aparició estel·lar que està tenint amb 16 anys en una Eurocopa. Fer-ho en unes semifinals ja diu molt del jugador que és i del futur que l'espera. Però li he donat l'enhorabona pel compromís defensiu que ha tingut, pel partit tan complet que ha fet i per les seves ajudes defensives constants. *Chapeau* per a ell", va indicar el mig centre, que no és l'únic dels seus companys que el va lloar. "Entén el joc i és un talent innat. Tots l'estimem i el cuidem", va manifestar Dani Vivian. "Ha fet un partidàs i un golàs", va afegir Dani Olmo. Didier Deschamps, el seleccionador francès, que el va patir, també en va parlar. "És un esquerrà fantàstic", va reblar. "Li hem donat més espai del que li hauríem d'haver donat i té qualitat per xutar des de fora i ha fet un gest tècnic perfecte", hi va afegir.

Ressò internacional

Els mitjans de tot el món van destacar el paper de Lamine Yamal després de l'enfrontament amb l'equip del gall. Precisament a França, *L'Équipe* qualifica la seva diana de "sublim", mentre que *Le Parisien* el qualifica de "fenomen". D'altra banda, *La Gazzetta dello Sport* (Itàlia) l'anomena "futur Pilota d'Or"; el *The New York Times* planteja que la seva diana "desafia la idea que la perfecció no existeix"; el *Bild* (Alemanya) es qüestiona si és "el jugador de l'Eurocopa"; *Olé* (Argentina) diu que és una "joia"; el *The Times* (Anglaterra) assegura que ha arribat "un semideu". També al país anglès, a la BBC, dues veus autoritzades, ja que són llegendes del futbol, com Rio Ferdinand i Gary Lineker van al·lucinar amb l'atacant català. "Fa coses il·legals", va dir irònicament Ferdinand, que hi va afegir: "Juga com algú que fa molt de temps que ho fa. La senzillesa amb què juga és molt estranya." "Ha nascut una superestrella. El seu gol és el moment del partit i possiblement el moment del torneig", va expressar Lineker. ■

Un mural a Barcelona

Lamine Yamal és ara mateix una sensació. Així, l'artista urbà TVBoy, que al llarg de la seva trajectòria ha retratat als seus grafits Leo Messi, Alèxia Putellas o Rosalía pels carrers de Barcelona, va pintar un mural dedicat a Lamine Yamal i al seu amic i company al combinat estatal Nico Williams. La imatge és al parc de Glòries. ■ FOTO: EFE

Les reaccions

"És un geni. Sembla un expert. Li aconsello que continuï amb la mateixa humilitat"
Luis de la Fuente
ENTRENADOR DE LA SELECCIÓ ESPANYOLA

"Està tenint una aparició estel·lar. Ja diu molt del jugador que és i del futur que l'espera"
Rodri Hernández
MIGCAMPISTA I CAPITÀ DE LA SELECCIÓ ESPANYOLA

"És un esquerrà fantàstic. Li hem donat espai i ha fet un gest tècnic perfecte"
Didier Deschamps
ENTRENADOR DE LA SELECCIÓ FRANCESA

Els seus rècords

LLIGA
- Golejador més jove
- Assistent més jove
- Debutant més jove en el Barça
- Titular més jove en el Barça
- Autor més jove d'un doblet
- Debutant més jove en un clàssic

CHAMPIONS
- Debutant més jove en el Barça
- Titular més jove de la Champions
- El més jove a sumar 10 partits
- Assistent més jove
- El més jove a jugar uns vuitens
- El més jove a jugar uns quarts

SUPERCOPA
- Debutant més jove
- Golejador més jove

SELECCIÓ ESPANYOLA
- Debutant més jove
- Golejador més jove

EUROCOPA
- Debutant més jove
- Assistent més jove
- Golejador més jove
- El més jove a jugar una eliminatòria

Semifinal. Amb un gol de Watkins en el minut 90, el combinat dirigit per Gareth Southgate supera el dels Països Baixos i es classifica per a la final. Els 'three lions' aspiren, contra Espanya, a aconseguir la primera Eurocopa de la seva història

Anglaterra viu al límit

PAÏSOS BAIXOS	ANGLATERRA
1	2

PAÏSOS BAIXOS: Verbruggen; Dumfries (Zirkzee, 93'), De Vrij, Van Dijk, Aké; Schouten, Reijnders; Malen (Weghorst, 46'), Xavi Simons (Brobbey, 93'), Gakpo; i Memphis (Veerman, 35').

ANGLATERRA: Pickford; Walker, Stones, Guehi, Trippier (Shaw, 46'); Saka (Konsa, 93'), Mainoo (Gallagher, 93'), Rice, Foden (Cole Palmer, 80'), Bellingham; i Kane (Watkins, 81').

GOLS: 1-0 (7') Xavi Simons. 1-1 (18') Kane, de penal. 1-2 (90') Watkins.

ÀRBITRE: Felix Zwayer (alemany) amb Christian Dingert (alemany) al VAR. **T.G.:** Ta Dumfries, Van Dijk i Xavi Simmons, dels Països Baixos; a Bellingham, Saka i Trippier, d'Anglaterra. **T.V.:** cap.

PÚBLIC: 62.000 espectadors al Westfalenstadion.

Ollie Watkins celebra el seu gol postrem que envia Anglaterra a la final ■ EFE

Carles González
BARCELONA

L'Anglaterra de Gareth Southgate viu al límit. Molt al límit, però se'n surt. De fet, és a la final, després de superar (1-2) els Països Baixos, i se les haurà, d'aquesta manera, diumenge, amb Espanya a l'Olympiastadion de Berlín. Allà els britànics buscaran el que seria la primera Eurocopa de la seva història, en el que representarà un xoc d'estils. *La roja*, abraçada a un joc col·lectiu harmònic tant ofensivament com defensivament; els *three lions*, aferrats al potencial individual dels seus jugadors i a la puntualitat que li ha permès, practicant un futbol força mediocre, accedir a l'última estació.

I és que Anglaterra va tornar a deixar la feina per a última hora. Li ha funcionat al conjunt anglès en les eliminatòries. En els vuitens de final contra Eslovàquia (2-1), ho tenia perdut en el minut 95 i Bellingham va forçar la pròrroga en què Kane va acabar decidint. En els quarts de final contra Suïssa (1-1) també estava fora en el 80 i Saka va empatar per enviar el duel al temps extra i a uns posteriors penals en què es va imposar. I, ahir, en les semifinals contra els Països Baixos, el matx s'encaminava a la pròrroga, quan Watkins, en el minut 90, i acabat d'entrar al camp, va treure's del barret un golàs determinant. Una altra vegada, el criticadíssim Southgate anant a salt de mata, amb èxit. És a l'ull de l'huracà l'entrenador, a qui se li retreu que amb els jugadorassos que té, l'equip que dirigeix practiqui un joc tan poc estimulant, però els resultats li donen la raó. En quatre grans cites dirigint el combinat britànic el seu bagatge és: semifinals (mundial 2018), final (Eurocopa 2020), quarts de final (mundial 2022) i final, com a mínim (Eurocopa 2024).

Ahir, doncs, a Anglaterra li va tornar a costar. No va entrar bé al matx i Xavi Simons (7') va sorprendre avançant els neerlandesos amb una fuetada des de fora de l'àrea. Aleshores, durant la següent mitja hora, i a remolc, va veure's la que segurament és la millor versió dels anglesos en la competició, gràcies, sobretot, a Foden, que apartat de la banda esquerra i centrat, va poder entrar en joc i va generar clares ocasions, entre les quals un pal i un xut que li van treure a sobre de la línia. Així va arribar l'empat de Kane (18'), que va ser de penal.

Mentrestant, el conjunt entrenat per Ronald Koeman passava el temps com podia. Els *oranje* tampoc no han fet un torneig memorable, no són un equip gaire atractiu, ni suggeridor, i l'atzar del costat del quadre en la fase final ha contribuït a fer que arribessin tan lluny. No obstant, van tenir els seus moments, sobretot a pilota aturada, amb dues rematades clares, de Dumfries, que es va estavellar al pal en la primera part, i de Van Dijk, aturada per Pickford en la segona. Precisament en el segon acte, aquest tir del central neerlandès és del poc que va passar, amb Anglaterra recuperant el seu vestit pragmàtic i els Països Baixos, incapaços de colpejar. Tot feia preveure la pròrroga, però Watkins (90'), al final, va recollir dins de l'àrea una passada de Cole Palmer –tots dos feia deu minuts que eren al camp– i, després d'un bon revers, va creuar la pilota per continuar donant vida a Anglaterra. ■

Barça. El nou projecte blaugrana liderat per Hansi Flick inicia la pretemporada 2024/25 amb il·lusió, les habituals revisions mèdiques i el retorn de rostres coneguts com el d'Ansu Fati

Engega el Barça de Flick

Oriol Tortajada
BARCELONA

Tret de sortida al nou projecte esportiu de Hansi Flick. Quaranta-cinc dies després de tancar la temporada 2023/24 amb una victòria contra el Sevilla al Sánchez Pizjuán en l'últim capítol de l'era Xavi (1-2), el nou Barça de Flick va iniciar ahir la pretemporada 2024/25. Dia de salutacions, retrobaments i les protocol·làries revisions mèdiques a la ciutat esportiva Joan Gamper. Del positivisme de Gavi al somriure contagiós d'Ansu Fati i Julián Araujo.

Fins a un total de 28 futbolistes van ser citats en aquest primer dia d'activitat. Gavi, Balde, Iñigo Martínez, Frenkie de Jong, Vitor Roque, Oriol Romeu i Iñaki Peña van fer d'amfitrions i van donar la benvinguda a tots els futbolistes que han tornat al club un cop acabades les seves cessions. És el cas d'Ansu Fati, Pablo Torre, Clément Lenglet i Julián Araujo. Futur incert per a la majoria. A tots ells s'hi va sumar un grup nombrós de futbolistes del planter que caldrà veure quin paper juguen en aquesta pretemporada i quins acaben pujant a l'avió per participar en la gira pels Estats Units. Héctor Fort, Valle, Unai, Marc Bernal, Ángel Alarcón, Mika Faye, Noah Darvich, Trilli, Gerard Martín, Andrés Cuenca, Toni Fernández, Guille Fernández, Sergi Domínguez i Quim Junyent van ser els escollits. La gran absència d'aquest primer dia de feina va ser la del capità Sergi Roberto. El seu contracte va expirar el passat 1 de juliol i la seva situació continua sense resoldre's ni en un sentit ni en un altre.

Els futbolistes es van sotmetre a proves d'anàlisis de sang i orina, proves cardiològiques, i a revisions de podologia, composició corporal i dentista. Estava també previst dur a terme la primera sessió d'entrenament, però va quedar cancel·lat. Finalment, la plantilla farà el seu primer entrenament avui al matí. Serà la primera de les dues sessions de treball que tindran lloc aquest dijous, un fet que es tornarà a repetir dissabte, amb una nova doble sessió de treball. Demà i diumenge, en canvi, està previst que el primer equip s'exerciti només en el torn matinal. Els internacionals presents en l'Eurocopa i la copa Amèrica i els que properament participaran en els Jocs Olímpics de París s'hi aniran incorporant de forma progressiva.

Avui totes les mirades estaran posades en la figura de Hansi Flick i en aquest primer entrenament. El seu repte és gran. El barcelonisme necessita títols i alegries. Hi ha urgència de resultats immediats. ■

Primera sessió

L'equip s'entrenarà avui per primer cop després que la sessió d'ahir quedés anul·lada

Gavi i Iñigo Martínez, Ansu, Julián Araujo, Balde, Iñaki Peña i Oriol Romeu, alguns dels presents en el primer dia de feina ■ FCB

BREUS

PARÍS 2024

Els set catalans passen el tall. La FEF ha fet pública la llista definitiva dels 18 jugadors que representaran la selecció olímpica de futbol als Jocs Olímpics. Hi seran Cubarsí (Barça), Eric (Barça), Tenas (PSG), Joan Garcia (Espanyol), Pubill (Almeria), Bernabé (Parma) i Sergio Gómez (City). Queden fora Iturbe, Juanlu, Mosquera i Camello. ■

Girona. Gabriel Misehouy, lligat per quatre temporades, s'integra a l'arrencada de l'equip, que avui preveu incorporar Van de Beek

Més joventut i talent

O.Robiró/ A.Madrià
GIRONA

Gabriel Misehouy serà blanc-i-vermell les properes quatre temporades, fins al juny del 2028, després d'estampar ahir a Montilivi la firma al seu nou contracte. El mitjapunta neerlandès té 18 anys i arriba provinent de l'Ajax, on es va formar com a futbolista fins a debutar amb 17 anys en el futbol professional. A més, el jove futbolista té doble nacionalitat, perquè té arrels a Ghana, però ha competit ja amb la seva selecció natal dels Països Baixos, a la sub 17, la sub 18 i la sub 19. El neerlandès és un dels grans talents del planter de l'Ajax, però el mes de gener passat va decidir no renovar amb el club d'Amsterdam i va quedar lliure per negociar amb qualsevol altre club. Això no obstant, el club el va castigar i des del gener que no ha jugat cap minut amb el filial a segona divisió neerlandesa.

La intenció del Girona és afegir un altre neerlandès a la plantilla, i és que el club presentarà en les pròximes hores la quarta incorporació del curs, el migcampista de 27 anys Donny van de Beek (Manchester United). El fitxatge es podria acostar al milió d'euros més una quantitat important en variables en funció dels partits jugats i altres objectius.

Fuidias, a Cartagena

El Girona també va tancar la cessió del porter Fuidias al Cartagena. Abans de marxar, el porter va renovar fins al 2026. ■

BREUS

COPA AMÈRICA

Messi busca el seu 45è títol. Leo Messi ha jugat un total de 50 finals al llarg de la seva carrera futbolística. El dia 15 (02 h) disputarà la 51a. L'espera la gran final de la copa Amèrica al Hard Rock Stadium de Miami. Messi ja va guanyar la copa Amèrica l'any 2021 contra el Brasil, però va perdre les del 2015 i el 2016 contra Xile. ■

Ciclisme. Vingegaard venç en l'esprint Pogacar després d'un gran atac del líder del Tour a 30 km del final que l'ha deixat a més de mig minut. El danès es recupera i suma la quarta victòria

Incrementa la moral

Albert Camps
BARCELONA / LE LIORAN

Tot i que només va retallar un segon en la general amb el líder, l'onzena etapa del Tour va ser molt positiva per a Jonas Vingegaard, que va aconseguir la victòria i un gran increment de moral de cara a les seves possibilitats de revalidar la victòria en la ronda francesa. El danès va tenir una caiguda greu fa tres mesos en la Volta al País Basc i la recuperació va ser complicada. Ni ell mateix sabia el seu estat per afrontar el Tour, i els 211 km entre Évaux-Les-Bains i Les Lioran han reafirmat que progressa adequadament.

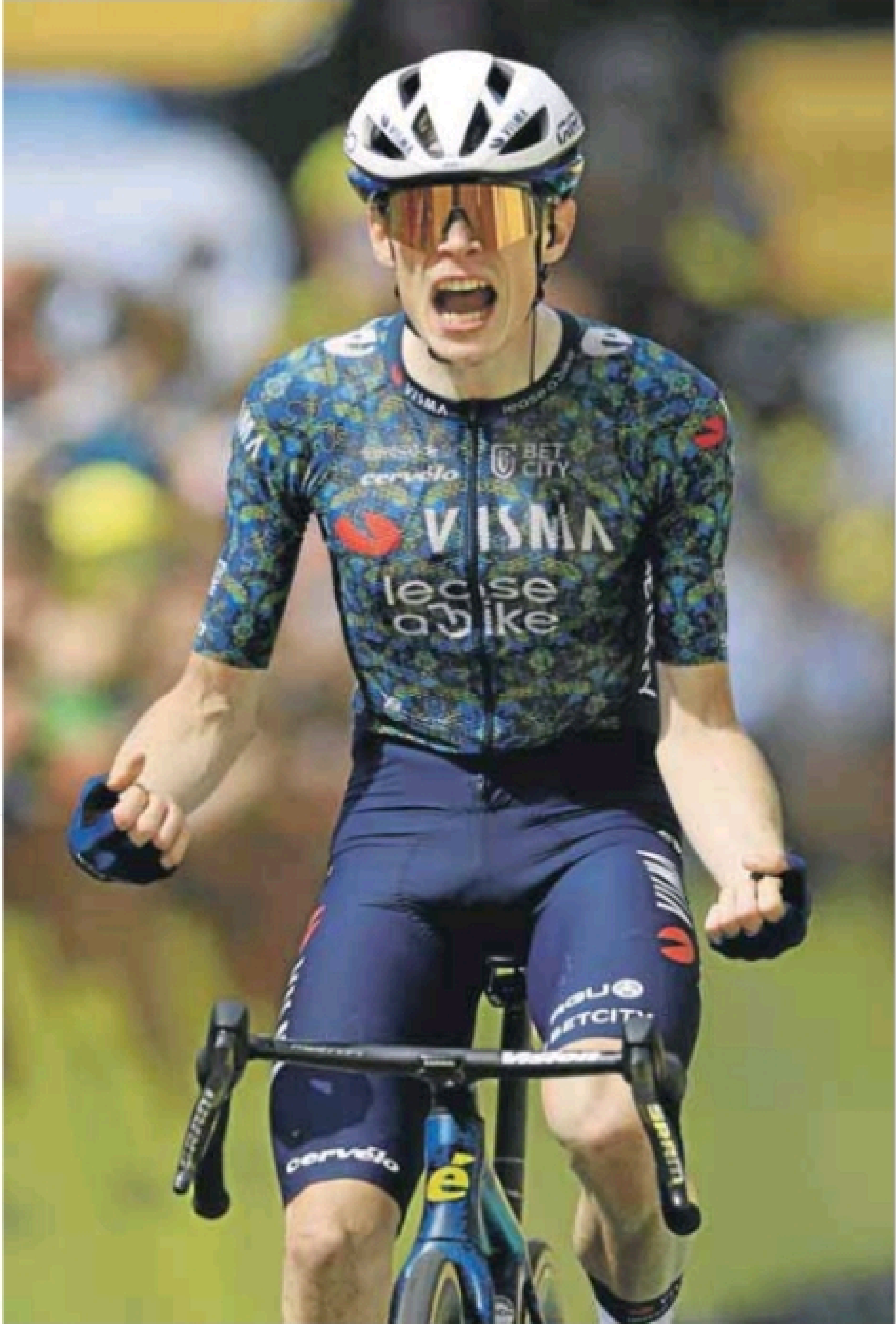
Jonas Vingegaard va guanyar a l'esprint Tadej Pogacar en una espectacular etapa de muntanya, que es va disputar amb molta intensitat des de la sortida, i va aconseguir la quarta victòria en el Tour i la primera d'aquesta edició. L'eslovè, el líder de la general, va atacar a 30 km del final en l'ascensió al Puy Mary-Pas de Peyrol i va deixar enrere tots els seus rivals. Jonas Vingegaard no el va poder seguir i es va quedar a més de 30 segons. Anant al seu ritme, el danès es va refer i va atrapar Tadej Pogacar en la pujada al coll de Font de Cère, a 15 km del final. Van anar junts fins a la meta i en un impressionant esprint Vingegaard es va imposar i va sumar quatre segons de bonificació. Com que l'eslovè n'hi havia tret tres de bonificació al coll del Pertús, el danès va acabar l'etapa retallant un segon al seu rival i ara és a 1:14.

El segon de la general, Remco Evenepoel, tampoc va poder respondre a l'atac de Tadej Pogacar, però es va centrar en ell i a no perdre molt de temps, i va arribar a la meta a 25 segons del guanyador, quan en algun moment va arribar a estar a gairebé un minut. En la general Tadej Pogacar amplia el seu avantatge sobre el belga i el deixa a 1:06, mentre que el danès, que continua tercer, és a un segon menys, 1:14. Primoz Roglic va ser quart en l'etapa, a 55 segons, i manté la quarta posició de la general, a 2:45 del seu compatriota.

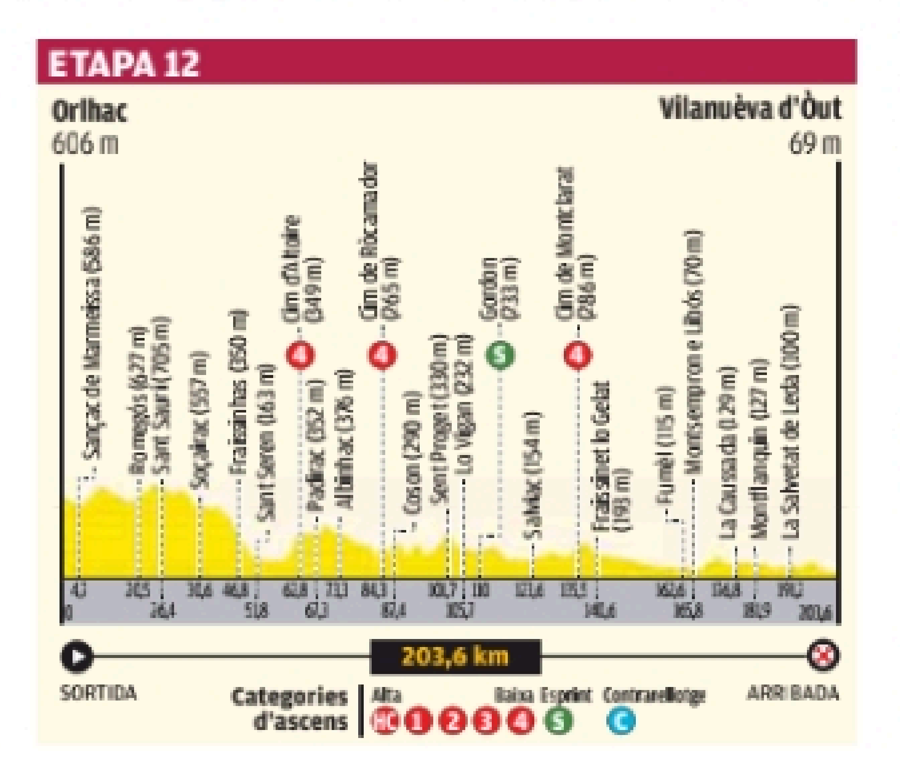
Després de la tranquil·litat i la calma amb què els ciclistes van disputar la desena etapa de dimarts, en l'onzena van sortir amb un ritme intents i amb moltes ganes de lluita. Des dels primers quilòmetres el ritme va ser molt alt, es van produir intents d'escapada que el pilot no va permetre, ja que cap grupet va arribar als 20 segons de diferència. Fins pràcticament el km 90 de cursa no es va formar un grupet de sis corredors, que després van passar a ser deu, i que mai van tenir més de dos minuts i mig de marge.

Nova etapa plana

Els corredors afrontaran avui una etapa plana de 203,6 km entre Aurillac i Vileneuve-sur-Lot, que té tres ports de quarta categoria a meitat del recorregut. El terreny és propici per a les escapades en què es pot intentar arribar al final, tot i que els equips dels velocistes buscaran l'arribada a l'esprint. ■

Jonas Vingegaard exultant després de guanyar l'etapa ■ EFE / GUILLAUME HORCAJUELO

Classificacions

Etapa 11 (211 km)

1r J. Vingegaard (Visma)	4h58:00
2n T. Pogacar (UAE)	m.t.
3r R. Evenepoel (Soudal)	a 0:25
4t P. Roglic (Red Bull)	a 0:55
5è G. Ciccone (Lidl)	a 1:47
6è J. Almeida (UAE)	a 1:49
7è A. Yates (UAE)	m.t.
8è M. Landa (Soudal)	m.t.
9è C. Rodriguez (Ineos)	a 1:55
10è F. Gall (Decathlon)	a 2:38
11è S. Bruitago (Bahrain)	a 3:34
12è D. Gee (Israel)	a 3:38
13è S. Yates (Jayco)	a 3:43
14è J. Romo (Movistar)	a 3:48
15è J. Ayuso (UAE)	a 4:39
16è M. Jorgenson (Visma)	m.t.
66è **M. Soler** (UAE)	a 25:17

General (1.922,5 km)

1r T. Pogacar (UAE)	45h00:34
2n R. Evenepoel (Soudal)	a 1:06
3r J. Vingegaard (Visma)	a 1:14
4t P. Roglic (Red Bull)	a 2:15
5è J. Almeida (UAE)	a 4:20
6è C. Rodriguez (Ineos)	a 4:40
7è M. Landa (Soudal)	a 5:38
8è A. Yates (UAE)	a 6:59
9è J. Ayuso (UAE)	a 7:09
10è G. Ciccone (Lidl)	a 7:36
11è D. Gee (Israel)	a 7:54
12è M. Jorgenson (Visma)	a 8:56
13è F. Gall (Decathlon)	a 9:18
14è S. Buitrago (Bahrain)	a 9:41
15è E. Bernal (Ineos)	a 10:18
16è B. Healy (EF)	a 12:08
17è S. Cras (Totalenergies)	a 12:16
66è **M. Soler** (UAE)	a 1h19:12

Muntanya

1r T. Pogacar (UAE)	36 punts
2n J. Abrahamsen (Uno-X)	33
3r J. Vingegaard (Visma)	28

Regularitat

1r B. Girmay (Intermarché)	267 punts
2n J. Philipsen (Alpecin)	193
3r A. Turgis (Totalenergies)	121

Joves

1r R. Evenepoel (Soudal)	45h01:40
2n C. Rodriguez (Ineos)	a 3:24
3r J. Ayuso (UAE)	a 6:03

Equips

1r UAE Team Emirates	135h10:57
2n Soudal Quick-Step	a 21:03
3r Ineos Grenadiers	a 22:22

El protagonista

“Després de tot el que he passat aquests tres mesos ja estava feliç de ser aquí. Guanyar una etapa és molt”

“No he pogut seguir el seu primer atac, però he mantingut l'esperit de lluita”

Jonas Vingegaard
VISMA

BREUS

HOQUEI PATINS

Els cincs ideals de l'OK Lliga. Els cincs ideals de l'OK Lliga femenina i masculina de la temporada 2023/24 ja s'han elegit. El Barça i el Palau, els campions, són els que tenen més jugadors, amb tres i dos respectivament. El cinc ideal femení el formen: Anna Ferrer (Fraga), Berta Busquets (Palau), Marta Piquero (Telecable), Luchi Agudo (Vila-sana) i Aina Florenza (Palau). En el masculí hi ha: Sergi Fernández (Barça), César Carballeira (Liceo), Jordi Bargalló (Noia), Joao Rodrigues (Barça) i Pau Bargalló (Barça). Nil Cervera (Igualada) i Gimena Gómez (Vila-sana), per un altre costat, han estat elegits jugadors revelació. ■

El Lleida, a Europa per vuitè any seguit. El Lleida Llista disputarà una competició europea per vuitena temporada de manera consecutiva i l'onzena de la seva història. El club lleidatà ha aconseguit una plaça en l'Europe Cup gràcies a les renúncies de diversos equips com els italians Forte dei Marmi i Grosseto. El Lleida va disputar el *play-off* de la novena i la desena plaça de l'OK Lliga que decidia l'última plaça europea i va perdre contra el Caldes. L'Europe Cup començarà el 30 de novembre amb la disputa de l'anada dels vuitens de final. El Lleida té tres títols en el seu palmarès. ■

ATLETISME

El repte de Sifan Hassan. La neerlandesa Sifan Hassan està inscrita en quatre proves atlètiques dels Jocs de París 2024: 1.500 m, 5.000 m, 10.000 m i la marató, un repte gairebé impossible d'assumir. Hassan podria renunciar a alguna de les proves, però tot indica que almenys en correrà tres. Versàtil, la neerlandesa va guanyar l'or en els 5.000 metres i els 10.000 metres a Tòquio 2020 i es va penjar el bronze en els 1.500 m. ■

PARÍS 2024

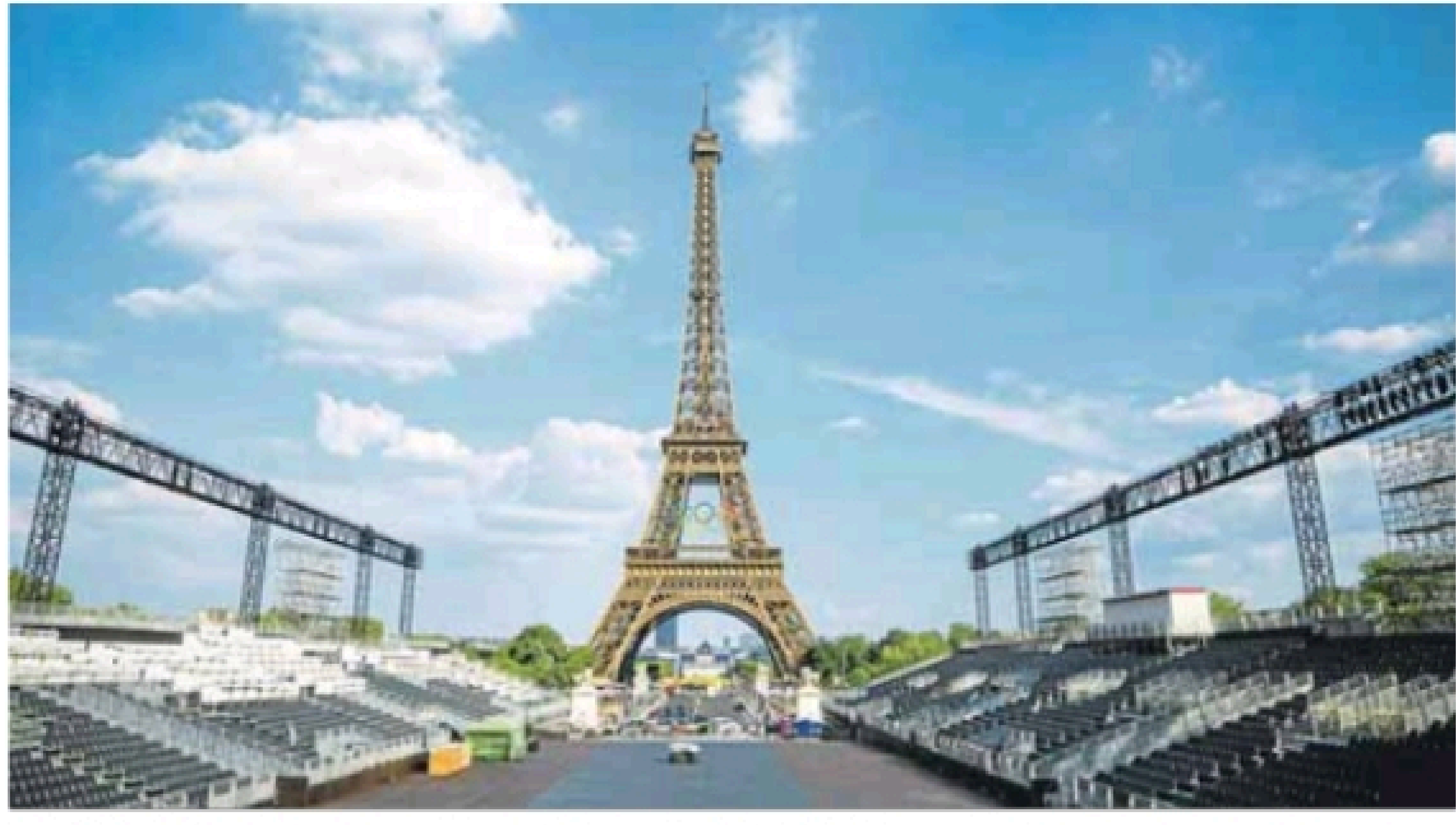
Joan Martí

'La Seine olympique'

Encara amb l'ai al cor per l'amenaça del possible triomf de la ultradreta feixista, evitat en el minut noranta per un sistema immunològic socialdemocràtic –el Nou Front Popular–, França, París, es disposen ara a afrontar el gran repte dels Jocs Olímpics, que començaran el dia 26 i que s'allargaran fins a l'11 d'agost, i que aparcaran durant uns dies la complexa aritmètica per formar govern, un mandat electoral del qual aquí, a Catalunya, tenim expertesa. En la mateixa dimissió instantània del primer ministre Gabriel Attal, que seguirà de diputat a l'Assemblée Nationale, ja va quedar clara la transcendència de l'esdeveniment. Anteposava les seves obligacions durant els Jocs abans de marxar cap a casa a tallar la gespa del jardí. Emmanuel Macron no la hi ha acceptat fins que no hi hagi govern. Calma. França, en el focus europeu per l'amenaça del lepenisme, canvia de pantalla amb *soulagement* –alleugeriment– i passa al *prime time* mundial.

París, ciutat turística per excel·lència amb l'amor i la llum entre els seus reclams, espera una afluència de més de deu milions de persones que pretén que no col·lapsin el trànsit. Amb una reputació monumental, mai millor dit, vol quedar bé, que el seu llegat inclogui l'intangible del prestigi organitzatiu. Per això fa una aposta arriscada per l'originalitat i pretén deixar altre cop petjada. El 1900, quan va acollir els segons Jocs de l'era moderna, va ser la primera ciutat que va veure la participació de les dones. El 1924 es va treure de la màniga la primera vila olímpica, mimetitzada, millorada i evidentment augmentada al llarg dels anys. No en va, a París i les subseus –amb Thaití, a la Polinèsia francesa, com a enclavament exòtic situat a més de 15.000 quilòmetres on s'hi farà el surf, amb la catalana Gisela Pulido– hi haurà 10.500 atletes. La capital proposa la cerimònia d'inauguració més audaç i única de la història, alliberada de l'opressió de les parets d'un estadi. Es farà al Sena, un gran i incomparable escenari simbòlic de sis quilòmetres entre el pont d'Austerlitz i el Trocadero, el punt final del recorregut al davant de la majestuosa Torre Eiffel, on es faran els actes protocol·laris propis. Aplegarà una norantena de vaixells i es guarnirà amb actuacions als ponts emblemàtics que travessarà la comitiva, que enaltirà al seu pas alguns dels grans monuments de la ciutat començant per la catedral de Notre Dame, la primera gran icona que els drons televisius s'encarregaran de subratllar, amb el valor afegit de la seva recuperació després de l'incendi del 15 d'abril del 2019. Un desplegament controlat per 30.000 policies que promet emocions i que aplegarà 300.000 espectadors. La idea inicial era reunir-ne el doble, però el context ho desaconsella. Els conflictes bèl·lics europeus i a l'Orient Mitjà, i la massacre a la sala de concerts Crocus de Moscou, han reactivat encara més el grau d'alerta d'una ciutat que el 2015 ja va viure un episodi tràgic a la sala Bataclan. París hi va fort. Treure la cerimònia de l'estadi és un acte de valentia i de reivindicació contra la por. Multiplica les dificultats organitzatives i de seguretat però el resultat estètic i visual pot ser espaterrant.

Graderies al Trocadero, on es farà la part més protocol·lària de la inauguració ■ EFE/EPA/CHRISTOPHE PETIT TESSON

> París proposa la cerimònia més original i única de la història amb el Sena d'escenari

A Tòquio 2020, la covid, les mascaretes i l'absència de públic, van marcar malauradament el pas. A Rio 2016, el mosquit Zika va protagonitzar l'agenda durant les setmanes i els mesos previs, a banda dels dubtes sobre la seguretat. Ara els bacteris del riu Sena són el centre del debat polític i ciutadà, la conversa recurrent d'ascensor. *Vous croyez qu'on poudra nager a la Seine?* Les actuacions realitzades, que han costat un ull de la cara –1.500 milions–, han millorat el grau de salubritat de l'aigua, però ara per ara sembla insuficient. París pretén que, a més de la cerimònia, la natació en aigües obertes i la natació del triatló tingui l'emblemàtic riu que creua la ciutat com una serp com a escenari. Al Sena no s'hi neda des del 1923, i ja ha plogut força des de llavors. Els pronòstics no són favorables, però els organitzadors asseguren que no hi ha pla B i que, en el pitjor dels casos, n'ajornaran uns quants dies la disputa perquè la contaminació disminueixi. Un sistema complex que aglutina les aigües residuals en un gran dipòsit amb capacitat d'emmagatzematge de 50.000 metres cúbics situat al pont d'Austerlitz és l'artífex de la millora de l'aigua, però el pou, si plou massa, té un punt de saturació que l'obliga a vessar una part de la seva capacitat al Sena. La meteorologia de les darreres setmanes no hi ha ajudat. Massa pluges hi han afegit dificultats. El dia que París 2024 i Los Angeles 2028 van ser designades oficialment, un doblet olímpic mai vist, centenars de piragües van baixar pel riu, una declaració d'intencions que es materialitzarà en una cerimònia que marcarà un abans i un després olímpic. La resta d'instal·lacions, que defugen llegats faraònics i que accentuen la línia d'enaltiment i simbiosi amb la ciutat –per exemple, la plaça de la Concòrdia serà la seu d'un estadi improvisat dels nous esports per als joves (BMX, monopatí, *breaking*)– si fa no fa, sembla que estan prou enllestides. La ciutat, doncs, es prepara per afrontar la recta final abans que soni la música i que el simbòlic foc olímpic, que tot indica que se situarà a la Torre Eiffel, inauguri els Jocs *a la ville de* París, França. La diversitat dels cinc anells olímpics torna a regnar a París.

> El debat se centra en si la contaminació del riu permetrà que s'hi facin la natació i el triatló

Tennis. Wimbledon. El serbi passa a les semifinals sense jugar per la lesió de De Minaur i s'enfrontarà a l'italià Musetti. Granollers i Zeballos derroten Krawitz-Puetz i són semifinalistes

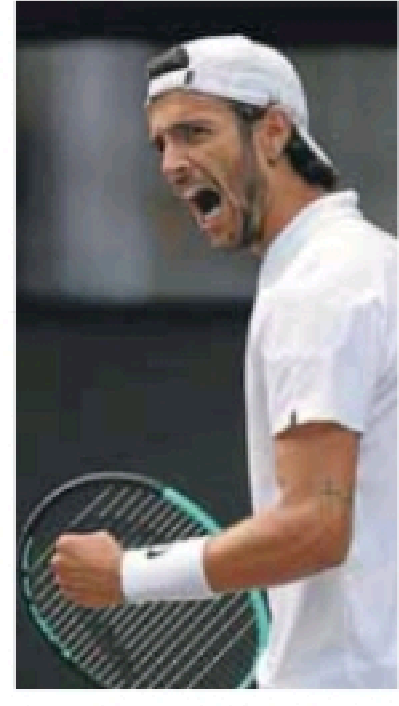
Djokovic, sense desgast

Joan Martí
BARCELONA / LONDRES

L'australià Alex de Minaur (9) va anunciar la retirada per lesió i el serbi Novak Djokovic (2), finalista l'any passat i set vegades campió del torneig, va passar directament a les semifinals de demà sense vestir-se de curt. El seu rival serà l'italià Lorenzo Musetti (25), que va remuntar contra el nord-americà Taylor Fritz (13) –3-6, 7-6(5), 6-2, 3-6 i 6-1 en 3h27– i s'estrenarà en les semifinals d'un gran eslam. A Roland Garros, el serbi va tenir una feinada per batre'l i va haver d'aixecar dos sets. El cara a cara entre tots dos és de 5-1 favorable al balcànic. Musetti va ser número 1 júnior el 2019. L'altra semifinal la jugaran Alcaraz (3) i Medvédev (5).

La kazakh Elena Rybakina (4), campiona el 2022, i la txeca Barbora Krejcikova (31), campiona de Roland Garros 2021, s'enfrontaran avui en les semifinals. L'altre encreuament, que va quedar configurat dimarts, el disputaran la croata Donna Vekic i la italiana Jasmine Paolini (7). Rybakina es va desfer de la ucraïnesa Elina Svitolina (21) per 6-3 i 6-2. En el duel de campiones a París –la letona Jelena Ostapenko (13) va aixecar el títol de Roland Garros el 2017–, Krejcikova va vèncer per 6-4 i 7-6 (4).

Marcel Granollers i Horacio Zeballos (1) van derrotar per 6-4 i 7-6 (3) els alemanys Kevin Krawietz i Tim Puetz (8) en els quarts de dobles i s'han plantat a les seves terceres semifinals a Londres, les novenes de gran eslam. Els primers favorits, que busquen el seu primer títol de gran eslam, jugaran contra els australians Purcell-Thompson (15).

Lorenzo Musetti, nouvingut a les semifinals ■ EFE

Motor

La pilot administrativa

LA DONA QUE VA GUANYAR QUARTARARO I MARTÍN • Sara Sánchez va començar amb set anys i va imposar-se en una cursa a aquests dos grans pilots de MotoGP **CONCILIACIÓ** • La catalana compagina la seva carrera com a corredora amb un treball complet al seu poble, Gironella

Alejandro Berzosa
BARCELONA

Sobreviure en un món com el del motor no és una cosa gaire senzilla. Es requereixen molts diners i un talent especial per aconseguir arribar a les categories més importants, i no tots ho aconsegueixen, sigui per un motiu o per un altre. Un d'aquests casos de pilots que viuen el procés per arribar a l'elit és el de Sara Sánchez (Gironella, 1997), que participa en el primer campionat del món femení de la història del motociclisme i que va debutar amb una brillant actuació a Misano, i que aquest cap de setmana torna a competir a Donington Park, a la Gran Bretanya, però que no ha tingut un camí de roses per arribar fins aquí. Això sí, a diferència d'altres històries, aquesta coincideix en un punt amb dos pilots de MotoGP: Fabio Quartararo i Jorge Martín.

Els inicis de Sara Sánchez en el món del motor van ser amb set anys, quan li van regalar una moto de cros de 50 centímetres cúbics. Des de llavors, cada cap de setmana anava a casa de la seva àvia, on hi havia un petit circuit, ja que la seva família sempre ha estat vinculada a les motos. Amb nou anys, el seu pare la va inscriure a les proves per a nens pilots RACC amb motos de velocitat, la qual va superar, tot i que no tenia el nivell, però amb una mica de fortuna va ser possible. Durant aquest temps, va competir en diverses categories i va aconseguir la seva primera victòria al circuit d'Albacete. No obstant això, el més destacat d'aquell podi és que va estar acompanyada per dos futurs pilots de MotoGP, Fabio Quartararo, campió del món el 2021, i Jorge Martín, ara líder, i va acabar entre les tres primeres en aquell campionat.

Fabio Quartararo, Sara Sánchez i Jorge Martín ■ INSTAGRAM SARA SÁNCHEZ

A poc a poc, la de Gironella va anar escalant posicions en el món de les motos, fins que, malauradament, va tenir un greu accident al circuit d'Estoril, a Portugal, en què es va trencar la clavícula. Això va provocar por al seu pare, que va intentar que deixés les motos. Sánchez, tossuda, no ho va acceptar. Des de llavors, va continuar competint i es va convertir en dues vegades subcampiona de la copa femenina europea, campiona iberoamericana de velocitat i campiona d'Espanya en la categoria Women's Open Cup Yamaha.

Compaginar treball i curses

Més enllà de les motos i els circuits, Sánchez té altres responsabilitats perquè treballa 40 hores setmanals com a administrativa a Gironella. Després de la jornada de treball, es prepara al gimnàs amb el seu entrenador, on fa exercicis adaptats per millorar el rendiment, i els caps de setmana s'entrena o competeix. A més, també comparteix el seu contingut mitjançant les xarxes socials i ha estat comentarista de TV3 al Gran Premi de Catalunya de motociclisme. ■

Pilot d'elit

Sara Sánchez ha aconseguit arribar als màxims campionats de dones, debutant en el mundial de motociclisme femení (categoria que comparteix cap de setmana amb el mundial de 'superbikes') en el seu primer any d'existència amb l'equip 511 Terra & Vita, on va aconseguir una tercera i una segona posició en les dues primeres curses de la temporada a Misano.

2
vegades subcampiona de la copa femenina europea

40
hores són les que treballa setmanalment a Gironella

7
anys va ser l'edat en què es va iniciar en el món del motor.

BREUS

Ivana Jakubcova amb Eslovàquia ■ FIBAEUROPE

BÀSQUET

Jakubcova, la setena cara nova a Girona. Va fitxar la pivot eslovaca (1m97, 1994), que serà el relleu del cinc i és la setena cara nova del projecte juntament amb Klara Lundquist (Sodertalje), l'escorta francesa Migna Touré (Latas) i l'alera pivot Borislava Hristova (Sepsi), Carol Guerrero (Barça CBS), Natasha Mack (Phoenix Mercury) i Chloe Bibby. També hi ha Ainhoa López, Sandra Ygueravide, Marta Canella i Laura Peña. ■

La Penya prescindeix de Marina Aviñoa. Els verd-i-negres van arribar a un acord per rescindir el contracte de la catalana, que s'acabava el 2025. Aviñoa ha estat sense jugar tot el curs per una greu lesió, necessita jugar i a la Lliga Femenina a Badalona no comptaven amb ella. ■

Maronka, de Badalona a Hamburg. L'aler hongarès, que té contracte fins al 2027 amb el Joventut, va cedit a l'Hamburg, equip alemany de l'Eurocopa. ■

Bàsquet. ACB. És la xifra que ha pagat el Barça al Madrid perquè renunciï als seus drets. El Bàsquet Girona, d'altra banda, es queda sense plaça per disputar la FIBA Europe Cup i no tindrà doble competició

400.000 euros per Núñez

X. Ballesteros / X. Masachs
BARCELONA / GIRONA

El Barça ha pagat al Madrid 400.000 euros, segons va avançar ahir l'Agència Efe, i el club blanc ha rebutjat detallar l'extensió del futur contracte de Juan Núñez (1,92 m, 2004) El base, format al planter del Madrid, va fitxar l'estiu del 2022 pel Ratiopharm Ulm fins al 2025, a la recerca dels minuts que no podria oferir-li l'equip blanc. Aquesta última campanya el madrileny va fer una mitjana de 10,8 punts (58,2% en tirs de dos i 35% en triples), 3,6 rebots, 5,7 assistències i 1,9 robatoris en gairebé 26 minuts per partit en l'Eurocopa. Va ser elegit en el número 36 de l'últim *draft* de l'NBA pels Spurs. Núñez també va participar en el preolímpic amb la selecció espanyola, però finalment va ser descartat pel tècnic Sergio Scariolo i no disputarà els Jocs Olímpics de París aquest estiu.

El Girona, sense Europa

D'altra banda, el Bàsquet Girona no podrà competir a Europa la temporada 2024/25. El club presidit per Marc Gasol aspirava a disputar l'Europe Cup de la FIBA, un cop esvaïdes les possibilitats de jugar la FIBA Champions, però tampoc podrà ser. La FIBA va fer pública tot just ahir la llista d'equips participants en l'Europe Cup, i el conjunt gironí n'ha quedat fora. De l'ACB, hi entra amb lloc fix el Saragossa, i a partir de la fase prèvia, el Bilbao. Tant els aragonesos com els bascos van tancar la lliga amb el mateix balanç de victòries que el Girona, però per damunt en la classificació. El Girona tenia l'objectiu de debutar a Europa i afegir més volum de partits a la temporada, però el repte haurà d'esperar. ■

Juan Núñez ■ FEB

L'ESPORTIU
www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat
DIJOUS, 11 de juliol del 2024
GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

Toni Brosa
PERIODISTA

El desfibril·lador del Barça

L'Eurocopa no ha estat generosa amb el futbol, i no per falta de partits (50), ni de futbolistes amb talent, sinó per falta de futbol, si entenem per futbol sortir decidit a marcar gols per guanyar partits. D'això hem anat escassos, i ho demostren la terrorífica estadística ofensiva de França o Anglaterra, presentant-se a les semifinals del torneig amb 3 i 4 gols, respectivament (5 partits), i en el cas dels francesos, sense marcar-ne cap de jugada (un de penal i dos en pròpia). *Pas de problem* per a Deschamps, un resultadista de rècord Guinness que guanya mundials i bat rècords sortint a no encaixar i que dimarts, amb l'1-0 matiner contra Espanya, sentia que tot estava *en ordre*. Com Lluís XVI a finals del segle XVIII, ni s'ensumava la revolució que li venia al damunt. I qui va assaltar la Bastilla i ho va canviar tot va ser Lamine Yamal, amb el seu talent, el seu atreviment, els seus 16 anys, 11 mesos i 25 dies i el seu quart d'ESO acabat d'aprovar. L'estiu passat era la perla de la Masia, un any després ja és la perla del Barça, però el gol per l'escaire que va posar cap per avall la semifinal de l'Eurocopa i el seu MVP al final del partit ja l'han convertit en la perla del futbol mundial.

Lamine & Nico

La selecció espanyola ha estat fins ara la millor del torneig perquè té grans virtuts, jugadors descomunals com Rodri, Fabian, Dani Olmo i una alegria davant que no se l'acaba, amb Nico Williams i Lamine. Però quan Espanya tremolava i *les enfants de la Patrie* començaven a pensar en el 2-0, Lamine Yamal va ser el desfibril·lador que va tornar el seu equip a la vida. Ell solet va canviar la història, va guillotinar el somni francès i va deixar M'Bappé amb un pam de nas (i mai millor dit). Passi el que passi a la final, Lamine s'ha coronat, s'ha investit de poder i de glòria; autèntic manà per a un Barça famèlic d'autoestima, que ha tornat a treure petroli de la Masia i que somia ara amb ajuntar-lo amb Nico Williams al Camp Nou per despertar el barcelonisme i fer la seva pròpia revolució. Només per això, ja ha valgut la pena empassar-se tota l'Eurocopa inclòs el *rojigualdisme* que acompanya l'equip espanyol.

Lamine Yamal, celebrant el seu gol contra França ■ EFE

L'Europeatge

El Barça va afrontar l'estiu molt enfocat a protegir els seus jugadors, perquè hi havia Eurocopa i Jocs Olímpics, perquè la selecció espanyola ho vol tot sempre, i perquè ja sabem el pa que s'hi dona i el peatge que s'acaba pagant en forma d'absències, de sobrecàrregues i de lesions. Però la cosa no acostuma a acabar bé, i aquest cop no ha estat diferent. Si Lamine Yamal s'estalviarà el doblet és només perquè a algú li ha fet por i vergonya explotar un nano de 16 anys, però Fermín tornarà d'Alemanya per empalmar amb la cita olímpica a París. Pedri tornarà amb crosses, cortesia de Toni Kross i del plantejament guerriller de l'Alemanya de Nagelsmann. Araujo també tornarà lesionat de la copa Amèrica. I encara no hem acabat, però ja sabem que Flick haurà de construir el seu equip sense els migcampistes, amb Gündogan de vacances, Pedri i Gavi lesionats, De Jong entre cotons i Fermín a París i amb les vacances per fer, i amb els dos centrals titulars (Araujo i Cubarsí) a la infermeria un i als Jocs l'altre. Una pel·lícula de por i una finestra d'oportunitat per al pivot del Barça Atlètic Marc Casadó.

D'ESQUITLLENTES

Batalles futbolístiques

El futbol sempre dona joc a la narració èpica i hiperbòlica que converteix els jugadors en una mena de guerrers susceptibles de ser considerats herois. Tanmateix, quan la disputa és entre seleccions majorment estatals (com saben, pel que fa a Europa, poques seleccions nacionals sense estat poden competir oficialment) encara s'activa mes aquesta retòrica bèl·lica en què els terrenys de joc semblen metàfores dels camps de batalla. Hi ha qui diu que és una manera de fer la guerra sense fer-la realment i així evitarla. Una mica superficial, no? En tot cas, em pregunto si aquestes batalles futbolístiques, amb la seva retòrica, no són una de les formes de propagació del patrioterisme (si es vol el dit "banal", que s'exerceix sense consciència, com si fos normal) amb els seus perills.

De fet, tot això ho he escrit tenint present que, quan arriben competicions com ara l'Eurocopa, hi ha catalans que no tenim una selecció amb la qual identificarnos: si de cas, una forma d'exercir el nacionalisme propi, d'aquella mena que és assenyalat i fins criminalitzat com a tal, és pronunciar-se en contra d'Espanya. Ens agradaria ser "nacionalistes banals"? Suposo que sí, encara que repetíssim actituds que, almenys a algunes, ens causen perplexitat i fins vergonya aliena. Una altra cosa són les contradiccions que poden sentir-se: quan veus que, jugant-hi un parell de joves "negres", la selecció espanyola fa un futbol prou bonic i, seguint un partit, no et fa res que guanyi.

Imma Merino

L'ESPORTIU
C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.
info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-652-2015
Amb el suport: Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR: XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT: JOAN MARTÍ.

